

# درس هفتم

جلسه ی سوم



## قصه ی آیه ها

### عزیز زنده می شود

عزیز مقداری آب و غذا برمی دارد و در خورجین الاغ خود می گذارد. «بسم الله» می گوید و به قصد سفر، شهر خود را ترک می کند.

در بین راه، خود را در مقابل شهر زلزله زده ی ویرانی می یابد. به فکر فرو می رود: «راستی چگونه روزی همه ی این مردگان که زیر آوار خانه هایشان، بوسیده و از بین رفته اند، به قدرت خدا زنده خواهند شد؟!» همین طور که در این اندیشه





است، احساس خستگی می‌کند. کنار رودخانه‌ای که از بای کوه جاری است از الاغ پیاده می‌شود، افسار حیوان را به درختی می‌بندد تا در سایه‌ی آن مقداری استراحت کند. در این هنگام به خواب سنگینی فرو می‌رود.

\*\*\*

صدای می‌شود، صدایی آشنا که می‌گوید: عزیز! عزیز! بلند شو! چشم‌هایش را باز می‌کند، دستش را به زمین تکیه داده و بلند می‌شود. به اطراف نگاه می‌کند، افق عجیبی افتاده است. ناچشم‌گاری می‌کند، همه چیز دچار تغییر و دگرگونی شده است. با خود می‌گوید: «شاید خواب می‌بینم. شاید کسی مرا در خواب جاها جا کرده است.» بادش می‌آید که در سایه‌ی درختی خوابیده بود. همان‌جا کنار درخت چیزی توجه‌اش را به طرف خود جلب می‌کند: آب و غذایش تازه و دست‌نخورده کنارش مانده است ولی از الاغش خبری نیست.

دوباره همان صدای آشنا - که صدای فرشته‌ی وحی است - از او می‌رسد: آیا می‌دانی چقدر در این سرزمین مانده‌ای؟! عزیز! درنگ جواب می‌دهد: شاید چند ساعتی یا یک روز!

فرشته‌ی وحی ادامه می‌دهد: اما تو صد سال است که این‌جا هستی! مرده بودی! «وَأَنْظُرْ إِلَىٰ جِمْارِكَ\*» به الاغ بپوش و با وفایت نگاه کن!  
عزیز جلوتر می‌رود. از آن حیوان بیچاره جز تکه‌های استخوان و نسنانی که بر پیشانی الاغش می‌بست، چیزی نمی‌یابد!

بدن عزیز شروع به لرزیدن می‌کند! زانوهایش سست شده، بر زمین می‌نشیند و در برابر قدرت خداوند احساس ناتوانی می‌کند!

صدای فرشته‌ی وحی باز در گوشش می‌پیچد: عزیز! مگر نمی‌خواستی زنده شدن مردگان را ببینی؟! خدا خواست که خودت یکی از معجزه‌ها و نشانه‌های قدرت او باشی! نمی‌بینی که آب و غذایت بعد از این همه سال تازه و سالم باقی مانده است! حالا به الاغ نگاه کن! ببین چگونه استخوان‌هایش گوشت و پوست می‌گیرد! ببین که چگونه دوباره زنده می‌شود در حالی که مرده بود!

عزیز پس از دیدن آن منظره می‌گوید: «أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ\*» به یقین رسیدم که خدا بر انجام هر کاری تواناست.

# درس هفتم

جلسه ی چهارم



تمرین دوم

این عبارات قرآنی را با کشش صداها ی دارای مد بخوانید.

۱- وَمَا أُبْرِي نَفْسِي

یوسف ۵۳

۲- إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسَّوْءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي

یوسف ۵۳

۳- رَبَّنَا إِنَّنَا أَمْنَا فَأَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا

آل عمران ۱۶

۴- كَلَّا نُمِدُّ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ

اسراء ۲۰

وَإِذ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ  
أَوْ لَمْ تُؤْمِنُ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً  
مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا  
ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٦﴾  
مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ  
أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضْعِفُ  
لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٧﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ

أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضْعِفُ  
لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٧﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ  
فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتَّبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذَىٰ  
لَّهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ  
﴿٦٨﴾ قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا  
أَذَىٰ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٦٩﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَبْطُلُوا  
صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ

لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٦﴾  
قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا  
أَذَى ۗ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٦٧﴾ يَتَّيِّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَبْطُلُوا  
صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ  
وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ  
تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا ۗ لَا يَقْدِرُونَ عَلَى  
شَيْءٍ مِمَّا كَسَبُوا ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾